

Idé

POLITIK

KRISTENDEMOKRATERNE | DANMARKS FAMILIEPARTI | APRIL 2018 | NR. 2

Frihed og værdighed

for det enkelte menneske

Systemvelfærd, stramninger.
Borgerlige frihedsrettigheder
er under pres i Danmark.
KristenDemokraterne arbejder
for det enkelte menneskes frihed
og værdighed. God læselyst!

KristenDemokraterne

- 3** DETKAN BETALE
SIG AT INVESTERE I
MENNESKER
- 6** UDSATTE – DET ER
NOGET, VI SKABER
- 8** VOXPOP MED
HANNE SIMONSEN
- 9** HVORDAN SKABER VI
DET GODE LIV?
- 12** GHETTOUDSPIL:
DOBBELTFOREBYGGELSE
FREM FOR DOBBELTSTRAF
- 14** ET DANMARK MED
PARALLELSAMFUND,
STATSSTYRING OG STRAF
I 2030

IDÉ POLITIK

Udgives af det politiske parti KristenDemokraterne og udkommer fire gange om året i 2.000 eksemplarer

Ansvarshavende redaktør

Direktør Jon Kiellberg | Re-Mind

KristenDemokraterne

Formand Stig Grenov | stig@kd.dk

Landskontor

Partisekretær Tage Sørensen | tage@kd.dk
Vermlandsgade 51, 2.sal, 2300 København S
Mandag-fredag kl. 10-15
3327 7810 | kd@kd.dk | www.kd.dk
facebook/kristendemokraterneDK

Næste redaktionelle deadline

Blad nr. 3 udkommer i august 2018 – deadline 10. juli

Design, illustrationer og layout

Freehand, Herning

Tryk og distribution

ØkoTryk, Skjern

ISSN 2246-4743

Leder

FRIHED TIL DØDEN - ELLER PALLE ALENE I VERDEN VERSION 2.0

"Palle alene i verden" er en gammel børnebog. Den handler om drengen, som en dag vågner op helt alene og fri til at gøre, hvad han vil. Han ender dog med at græde af ensomhed – før det hele viser sig at være et mareridt! Med folketingets indførelse af såkaldt "passiv dødshjælp" er det på tide at vågne op til mareridtet.

Loven giver den døende ret til at lægges i medicinsk bevidstløshed to-tre uger før, den formodede død vil indtræde. Og lægerne må ikke nægte patienten at sultes ihjel. Spørgsmålet er, hvem der skal spå om, hvornår den fremtidige død indtræder? Og hvis det nu er tre uger, hvorfor så ikke fire, fem eller seks? Det ligger lige for at udvide grænsen. Snart vil det betragtes som uværdigt, at mennesker i koma sultes ihjel. Krav om en mere "human" imødekommelse af den døendes ønske vil opstå. En klinisk, steril aflivning vil samtidig spare penge til en sygeseng.

FRIHED ELLER LIGEGYLDIGHED?

"Frihed" bliver til "ligegyldighed", hvis vi ikke forpligter os på hinanden, når livet kradser. Samfundet umenneskeliggøres. Staten sender den sultne væk med ordene: "Gå bort med fred og spis dig mæt." Men den ensomme patient har den største smerte og mindste grad af frihed. Og en bøn om at få afsluttet livet kan ligeså godt være et råb efter, at nogen siger imod. Et håb om at pårørende og samfundet udtrykker, at: "Vi vil dig gerne, selvom du intet kan yde."

Danskere går overvejende ind for at indføre aktiv dødshjælp. Spørger man de uhelbredeligt syge, er det modsat. De burde ellers være den gruppe, der havde størst gavn af forslaget. Det er de raske, der frygter den langsomme og lidelsesfulde død. Den videnskabelige sandhed er, at langt de fleste dør uden smerter. Og at smertelindring er langt mere effektiv end nogen sinde før. Tilbage er en ekstrem lille restgruppe. De kan lægges i koma, med mulighed for at vækkes når pårørende kommer på besøg for at sige: "Farvel."

I en tid hvor flygtningestrømme, ghettoplaner og overenskomster fylder mediernes overskrifter, har Danmark tilsluttet sig tanken om, at mennesker har værdi, så længe de kan leve og præstere.

KD kæmper for et værdigt liv indtil døden. Du har livsværdi, fordi du er et menneske.

Mange venlige hilsner

Stig Grenov, KristenDemokraternes landsformand

Det kan betale sig at investere i mennesker

JON
KIELLBORG

Redaktør og journalist,
Re-Mind

I årtier har socialpolitikken været reaktiv frem for proaktiv og har i alt for mange tilfælde været fokuseret på hovsaløsninger og symptombehandling frem for en målrettet tidlig og forebyggende indsats. Derfor skal vi ændre grundvilkårene for mennesker ved at investere i dem. Det løfter ikke alene den sociale bundgrænse – men også den økonomiske bundlinje. Idé Politik har mødt adm. direktør for AskovFonden, Helle Øbo, som i mere end 20 år har arbejdet med dokumenterede sociale indsatser.

Hvorfor gør vi ikke det, som vi ved virker? Hvorfor tager vi ikke altid udgangspunkt i de indsatser – de redskaber – som har en dokumenteret effekt og impact over for børn og borgere, som lever et liv i udenforskab?

Ja, det lyder helt åbenlyst og noget, som burde være den største selvfølge. Men det er det langt fra. Hvert år bruger vi 45 mia. kr. på socialområdet her i landet. Men under 10 procent af den sociale indsats er faktisk dokumenteret. Det kunne jeg godt tænke mig at blive klogere

på, hvorfor det forholder sig sådan og ikke mindst: hvad vi så faktisk gør ved det. Er der brug for et paradigmeskift – et sporskifte for en socialpolitik – som mere end 40 år ikke har fungeret optimalt – trods de gode viljer. Jeg har derfor sat Helle Øbo stævne til en snak om relationsvelfærd, om helhedsorienteret og effektive indsatser og om, hvordan vi – med Helles egne ord – hæver den sociale bundgrænse her i landet.

NY VÆRDIGHED PÅ SOCIALOMRÅDET

Helt overordnet. Hvorfor har socialpolitikken i årevis – i årtier – været mere reaktiv end proaktiv? Hvad er bevæggrunden for dette?

– Det er der flere årsager til. Den primære er økonomi. At incitamentet til at handle, når man møder mennesker, som har brug for hjælp, ikke er så stort før det går helt galt. Det er noget af det, vi ser i AskovFonden, når vi møder nogen af de 3.500 brugere om året. For 10 år siden var det langt nemmere at gå op på kommunen og få hjælp i den fase, hvor man er på vej til, at det går galt, så man ikke ender i psykisk sårbarhed og livskriseudfordringer, forklarer Helle Øbo og fortsætter:

MENNESKET FØR SYSTEMET

Det kan man ikke i dag. Det er sådan i dag – uanset om man er psykisk sårbar, en spiseforstyrrelse eller andet – med mindre der ligger en underretning til grund for det

OM HELLE ØBO

Helle Øbo er direktør i AskovFonden og har de seneste 20 år arbejdet med udvikling af sociale velfærds løsninger på flere forskellige niveauer og inden for mange forskellige områder. Helle er optaget af, hvordan vi kan videreudvikle den sociale velfærdsmodel, så vi får skabt et social bæredygtigt samfund, hvor flest mulige er engageret og optaget af at bidrage til at skabe stærke relationer og fællesskaber ud fra en ny måde at tænke velfærd på. Vi skal gå fra at tænke velfærd som et system – et regime, som er optaget af dens egen logik og regler – frem for at tage udgangspunkt i borgeren, brugeren, den udsatte. Det som Helle Øbo kalder relationsvelfærd.

Helle Øbo er optaget af, at alle sociale indsatser kan, bør og skal effektmåles, således at vi sikrer, at sociale investeringer giver mening både for den enkelte og for samfundet.

– så er det rigtig svært at få den rette hjælp på det rette tidspunkt af de rette mennesker.

En anden del er de her siloopdelinger, som er i kommunerne. Det gør ofte, at hvis fx der kommer et menneske, som er ledig. I stedet for at adressere, at det her menneske kan have mange udfordringer og krydsproblematikker, så har man ofte et tunnelsyn. Det vil sige, at man kommer hen på jobcentret og så er det eneste fokus man har, det er job. Men det vi ser i AskovFonden er, at de her mennesker kan rigtig mange andre ting. Og der er mange andre barrierer for at have svært ved at komme i arbejde. Det kan være angst, eller det kan være en anden psykisk lidelse. Problemet er, at hvis personen ikke får hjælp til det, som er kerneproblemet, så kan man ikke bare gå ud og få et arbejde, selvom man har det på papiret – som primær problematik. Så der er en del barrierer, som vi har opbygget, med det vi kan kalde systemvelfærd. Altså det offentlige systems velfærdsindsatser. Det institutionelle bag velfærdssamfundet er jo at hjælpe folk, når de har brug for det. Men der er ganske enkelt udviklet et system, hvor man sætter systemet før mennesket:

Der er to forudsætninger, som skal være tilstede, hvis man vil hjælpe mennesker:

1. At vi møder dem der, hvor de er. Og det, der er det vigtigste for det enkelte menneske.
 2. At vi skal have dem med til at løse deres problemer selv. At de tager ejerskab og ansvar for deres eget liv.
- Det der sker i dag er, at vi definerer menneskers problemer på forhånd – men også løsningerne. På den måde så bypasseres man det, som jeg kalder den latente motivation. Og det er faktisk den vigtigste forandringsnøgle for, at vi kan få mennesker ud af udenforskab og tilbage i samfundet, siger Helle Øbo.

ÆNDRE GRUNDVILKÅRENE FOR UDSATTE

Der har over de seneste mange år været skrevet meget om anbringelser af børn og politikeres indgriben i de voldsomme sager med svigt og voldsager mod børn. Og for nyligt stod der i en kronik, at politikere og embedsværket ofte først griber ind i de sager, når det er for sent eller de får mediernes opmærksomhed. Er der en form for symbiose mellem pressen, politikerne og embedsmændene?

– Det vi i hvert fald kan se er, at selvom vi i rigtig mange år har talt om tidlig indsats, så er paradokset, at det vi i virkeligheden ser er, at vi faktisk bryder senere og senere ind. Folks problemer er langt mere manifesteret, før de får den rette hjælp. Vi har jo det her mindsteindgrebsprincip, som er tænkt, at vi ikke skal gøre mere, end der er behov for. Og så er der hele det økonomiske incitament, som ligger under. Men problemet er bare, at hvis mennesker

OM AASKOVFONDEN

AskovFonden er en NGO, der udvikler løsninger på samfundets aktuelle sociale problemer. Deres løsninger bygger relationer til udsatte borgere i Danmark med det mål, at de får styrken og modet til at tage ansvar for deres eget liv og det samfund, de er en del af. I et samarbejde med AskovFonden går borgerne fra at være en omkostning til at blive et aktiv i og for samfundet. I AskovFondens seks afdelinger tilbyder de hjælp og støtte til over 3.500 mennesker hvert år.

AskovFonden har i mere end 70 år dannet fortrop i udviklingen af nye sociale løsninger. De har eksempelvis stået bag oprettelsen af de første mødregrupper i Danmark (1943), socialpsykiatrien (1975), døgnbehandlingstilbud til mennesker med spiseforstyrrelser (1983), SSP-samarbejdet (1984), Dialog mod Vold (2001). I 2013 etablerede vi KBH+, hvor organisationen bygger bro mellem unge og uddannelses- og arbejdsmarkedet.

ikke får den rette hjælp på det rette tidspunkt, så er det, som i udgangspunkt var et lille problem – bare starten på en masse massive problemer. Og det er noget af det, vi ser i dag. Det at være udsat eller sårbar i vores samfund i dag, er ofte mennesker, som har flere problemer. I forhold til anbringelser af børn, så adresserer man ofte ikke det reelle problem. Det relationelle mellem mor og barn. Eller mellem barnet og faderen. Så gør man ofte det, at man går ind og laver en indgriben i forhold til barnet. Men hvis man ikke ændrer på grundvilkårene, som er tilstede, så er det i virkeligheden en symptombehandling – som er direkte uhensigtsmæssig. Fordi alle børn har brug for deres forældre. Uanset hvilke forældre man har. Og hvis man ikke går ind og arbejder langt mere helhedsorienteret med familien – så ændrer man ikke de forudsætninger, som de børn har med sig, forklarer Helle Øbo og uddyber:

RELATIONSVELFÆRD

Det er også derfor, at vi desværre kan se at børn, der bliver anbragt, har langt dårligere odds for at klare sig. Det viste en undersøgelse fra sidste år. Det er meget epokegørende. Når vi får indikatorer på, at et barn mistrives, så bør det første, vi bør gøre, være at se hvilket system barnet er en del af. Det system er ofte en familie. Den familie er man nødt til at tage med i hele processen. Det er det, som jeg kalder relationsvelfærd, som man har gode resultater med i England. Hvor man går ind og arbejder helt målrettet med hele familien. Og i virkeligheden er med til at forebygge en anbringelse af det pågældende barn. Fordi man giver de her forældre nogle andre værktøjer. Vi skal huske

på, at alle forældre gerne vil deres børn det bedste. Også selvom det ikke er det, vi altid ser i praksis. Der kan være vold og alle mulige andre faktorer, der spiller ind. Så tror jeg på, på baggrund af mine 14 år som direktør for Dialog Mod Vold, at vi faktisk kan forandre rigtig mange mennesker til det bedre. Hvis vi tager udgangspunkt i, der hvor de er, forklarer Helle Øbo.

Men hvad skal der til, hvis vi for alvor skal innovere socialområdet?

– Vi står over for nutidens måske største paradigmeskift inden for socialt arbejde. Fra et paradigme om, at vi ikke helt ved, hvad der kommer ud af vores sociale indsatser, til et paradigme med fokus på at vi skal vide, hvad vi gør, hvorfor vi gør det, for hvem vi gør det og med hvilken effekt.

For den manglende viden og dermed mangel på dokumenterbare effektive indsatser, har alvorlige konsekvenser for den enkelte borger – og for samfundet som helhed. Det er tid til et sporskifte for socialpolitikken, mener adm. direktør i AskovFonden, siger Helle Øbo og fortsætter:

Vi skal have et langt større fokus på forebyggelse end i dag. Det handler i høj grad om at få de forskellige sektorer og forvaltninger til at arbejde sammen om et fælles formål; nemlig at løfte den sociale bundgrænse. Større social lighed i verden – og herhjemme – skaber ikke kun bedre balance mellem mennesker, men også en bedre økonomisk bundlinje, forklarer Helle Øbo til sidst. ●

Fotos: Miklos Szabo

UDSATTE

– det er noget, vi skaber

ANNE
GRØNLUND

Ledig cand. scient. pol.

Med sætningen "Mere frihed. Mindre bureaukrati. Alle skal med. – En forenklet beskæftigelsesindsats" lancerede regeringen endnu et luftkastel i efteråret 2017. Intet nyt under solen, ingen forbedringer, ingen forenklinger. Det er en hån i mod erhvervslivet, de ledige og endda væksten i vores samfund.

Der er tre overordnede problemer, der synes vanskelige for politikerne at løse, men som ligger lige for, hvis de turde at tage ansvar og være ambitiøse på samfundets vegne.

FLASKEHALSENE ER TILBAGE

En af de store udfordringer for erhvervslivet er, at der mangler kvalificeret og specialiseret arbejdskraft inden for visse sektorer. Der er flaskehalse, hvor der ikke er afsat nok midler og pladser på uddannelsesinstitutionerne til at imødegå behovet for kvalificeret arbejdskraft. Det gælder både i det private og i det offentlige regi, hvor der både nu og på sigt mangler kvalificeret og uddannet arbejdskraft.

Politikerne sover i timen og sidder på deres hænder i forhold til – med rettidigt omhu – at lytte til erhvervslivet, strukturelle forandringer og demografien. Der er nemlig ikke afsat finansiering til at få uddannet de specialer og kompetencer, hvor der allerede i dag er en enorm efterspørgsel på arbejdskraft. Og derfor er man desværre nødsaget til at rekruttere specialiseret arbejdskraft fra udlandet.

SAMFUNDSBETYDNINGEN AF STRESS

En anden problemstilling er, at der er rigtig mange mennesker, der er ramt af sygdom og stress. En stor del af ar-

bejdsstyrken er påvirket af arbejdsrelateret stress og deraf følgende sygdomsmeldinger. Og der er rigtig mange familier, der bare ikke kan få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. De er dermed offer for et eller flere problemer, som et for stort arbejdspress, for meget bureaukrati, digitalisering og IT-systemer, der ikke virker, manglende struktur eller forudsigelighed, elendig infrastruktur, dårligt arbejdsklima og ledelse.

SYSTEMTÆNKNING, STIGMATISERING OG MISTILLID

Som det tredje og måske den væsentligste barriere for et stabilt velfærdssamfund er selve beskæftigelses-systemet, som er en af arbejdsmarkedets største og mest smertefulde ligtorne. Hele lovkom-

plekset er en total ugennemskuelig jungle både for sagsbehandlere og borgerne, og modarbejder i sin essens at allokere ledige til jobåbninger. Systemet er desuden gennemsyret af vrangforestillinger, mistillid, et ekstremt ressourcespild og en nedgørende stigmatisering.

Samlet set løser systemet ikke de opgaver, de er sat i verden for; nemlig at få erhvervsliv og ledige til at mødes. Beskæftigelsessystemet er et krystal klart blålys, hvor både kommunerne og a-kasserne bruger al deres tid på et bureaukratisk fluebenstyranni, dobbeltadministration og kontrol. Og a-kasserne har ikke incitament til at få ledige i job og gør ingen positiv forskel, hverken for medlemmerne eller arbejdsgiverne. De har alene en udbetalingsfunktion, der kunne digitaliseres.

SYNDEBUKKENE PÅ ARBEJDSMARKEDET

Ud over at samfundet taber på denne organisering af opgaven, er der andre oplagte tabere af det dysfunktionelle arbejdsmarked: Erhvervslivet, og i særdeleshed de mere direkte ramte borgere, der bliver syndebukke.

Det gælder alle, der står uden fodfæste på arbejdsmarkedet, altså ledige – kontanthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere, skånejobbere, fleksjobbere og langtidssyge i job eller på sygedagpenge.

Men der er også titusindvis af borgere, der gerne vil ind på arbejdsmarkedet, som er mørketal af ikke registreret arbejdssøgende. De omfatter – iværksætterne, selvstændige, mennesker helt uden indkomst, der bor i ejerbolig, der er i parforhold eller i en husstand, hvor der er én person med indtægt. Det er i hundredtusindvis af helt

almindelige mennesker, der gerne vil i arbejde, blive brugt og yde en indsats.

BARRIERER FOR AT FÅ FODFÆSTE

Når der kommer et udspil med overskriften; *'Mere frihed. Mindre bureaukrati. Alle skal med.'* – så udtrykker regeringen endnu engang arrogance, ignorance og en hån mod arbejdsmarkedsparter. Og igen sparker de nedad på de hundredtusinder af stærke hænder og kloge hoveder, der ufrivilligt står uden beskæftigelse.

For udspillet skaber ikke mere frihed, mindre bureaukrati og det får bestemt ikke flere i arbejde. De politiske intetsigende intentioner gør bare barriererne for at få fodfæste på arbejdsmarkedet endnu mere ugennemtrængelige og ugenneamtige. Og det værste er, at den håbløse regeljungle bliver tættere, hvis ikke den snart bliver fældet, fjernet, fornyet og gjort fornuftig.

DET BURDE VI GØRE

For at vende skuden er første skridt, at a-kasserne sadler om og agerer som forsikringsselskaber i konkurrence om at formidle de rette kvalifikationer, derhen hvor de efterspørges. Ledige dagpengemodtagere skal alene hjælpes af deres a-kasse, og ledige kontanthjælpsmodtagere skal alene have hjælp fra jobcentre. Både a-kasses og jobcentres primære mål bliver, at formidle arbejdskraft – ret enkelt.

Derved frigøres ressourcer både i kommunerne og i a-kasserne til rent faktisk at hjælpe ledige til at finde jobåbninger.

En anden del af løsningen er, at kommunerne, a-kasserne, erhvervslivet og fagforeningerne i tæt samarbejde understøtter udvikling og uddannelse under ledighed. Det er nemlig uhyggeligt vigtigt, at opbygge ledige både fagligt og menneskeligt i tiden uden for arbejdsmarkedet. Derfor er individuelle løsninger alt afgørende for, at bibeholde en mental sund og faglig kompetent arbejdsstyrke.

Sidst, men ikke mindst, skal alle, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, sikres en beskæftigelsesgaranti.

SYSTEMET SKABER UDSATTE BORGERE

Jeg møder mange ledige i alle aldre og med vidt forskellige baggrunde. Alle siger samstemmende, at det er systemet og stigmatiseringen der presser og nedbryder dem, og gør dem til udsatte og sårbare borgere. Hvordan og hvor længe kan det finde sted, at vi som samfund skaber udsatte borgere i stedet for at styrke medborgerskabet. Har vi virkelig råd til det – menneskeligt og økonomisk?

Derfor bør det være et folkekrav og et krav fra erhvervslivet til politikerne, at de skal træde i karakter og skabe et visionært, dynamisk og fremtidssikret arbejdsmarked – der er til gavn og en gevinst for samfundet og alle os borgere. ●

Hanne Simonsen, kommunal- bestyrelsesmedlem Ringkøbing-Skjern

HVAD SKAL DER TIL, FOR AT KD IGEN ER REPRÆSENTERET I FOLKETINGET?

Et godt valg! KD skal brænde igennem med vores familiepolitik og respekt for livet, også dem, der er ramt af handicap og psykisk sygdom. Vi skal have lavet en bedre balance mellem hjemmeliv og arbejdsliv, i de år man har hjemmeboende børn. Både mænd og kvinder bør tage ansvar for både arbejdsliv og omsorg for hjem, børn og hinanden. Det er så vigtigt at børn får omsorg og opmærksomhed, og det skal de have, enten de er hjemme eller i institution. For de mange børn, der skal passes i institutioner, er vi nødt til at forbedre normeringerne.

KD har en god politik om, at der skal være 3 børn pr. voksen til 0-3 årige og 6 børn pr. voksen for 3-6 årige. Det arbejder KD også for i Ringkøbing-Skjern Kommune. Desuden skal pædagogerne være veluddannede og kærlige over for børnene, som de heldigvis er for det meste. Der er desuden en kollektiv misforståelse: Børn stimuleres ikke nok hjemme. Nogen spørger, om man godt tør passe sit eget barn. Forældre kan godt passe deres eget barn, men det er måske ensomt, når de fleste passes i institution.

SKAL KD BRUGE KRUDTET PÅ AT SPØRGE VÆLGERNE?

Det er da altid relevant, at inddrage folk i hvad de tænker, der er vigtigt.

HVAD ER KD'S STØRSTE EKSISTENSBERETTIGELSE SOM PARTI?

Det er en blanding af familiepolitik og abortproblematikken. Familiepolitik fordi det er så vigtigt, at børnefamilierne kan få hverdagsliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Aborten er et vigtigt fokus, fordi ufødte børn er mennesker, der har ret til livet. For mig er den frie abort og fokus på kvindens ret til at bestemme over sit eget liv endnu en stor kollektiv misforståelse. Arbejdsliv og karriere bliver prioriteret så meget højere i dag i stedet for at værne om livet.

HVOR ADSKILLER KD SIG FRA ANDRE PARTIER?

Det gør vi på at vedkende os de kristne værdier. Det er som om, alle andre tager afstand fra eller ignorerer kristendommens betydning i samfundet. Det er dybt trist at se, hvordan alting sluges råt, bare det ikke bærer ordet kristen. Det er meget problematisk, fordi det danske samfund bygger på Kristendommen. Accepterer vi at nedgøre den, undergraver vi vores værdigrundlag og respekten for os selv og medmennesket.

HVEM ER DIT POLITISKE FORBILLEDE?

Kristian Andersen, Spidskandidat og absolut stemmesluger ved kommunalvalget i Ringkøbing-Skjern.

HVOR STÅR KD OM 5 ÅR?

Det afhænger af folketingsvalget. Der er mange unge kristne. Men de er ikke så bevidste om politik, og ikke så optaget af KD. Derfor er det nok dem, der skal spørges, hvis der skal laves en vælgerundersøgelse. Det kan være, at vi skal fokusere mere på de unges liv. Fx at det er svært at få økonomien og studierne til at hænge sammen, hvis man får børn. Det er unge mennesker i deres fødedygtige alder, og samfundet skal ikke gøre det svært at få børn i den alder.

Jeg drømmer om, at vi har en folketingsgruppe, og at KD's stemme og det kristne menneskesyn er repræsenteret i Folketinget til næste valg. For vi mangler i den grad blandt politikerne på Christiansborg. ●

Hvordan skaber vi det gode liv?

ISABELLA
ARENDT

KristenDemokraternes
næstformand

I KristenDemokraterne kæmper vi for "Det gode liv". Det var valgslogan for vestjyderne ved kommunal- og regionalvalget i 2017. Spørgsmålet er, hvad det gode liv faktisk er. Mange vil mene, at det gode liv og livstilfredshed er det samme. Og endnu flere vil mene, at det er individuelt, hvad der giver os gode liv, og gør os lykkelige på lang sigt. Alligevel er det noget, som der de seneste år er blevet forsket meget i – og mere og mere.

I 2011 vedtog FN en resolution, hvor også den danske regering skrev under på, at det største mål med al regeringsarbejde er at skabe det gode liv for borgerne. I 2012 udgav FN den første World Happiness Report. Danmark blev kåret

som verdens lykkeligste land - og vi har holdt en plads i top fem lige siden. Sammen med de andre nordiske lande er Danmark ét sted, hvor mange mennesker lever lykkelige liv.

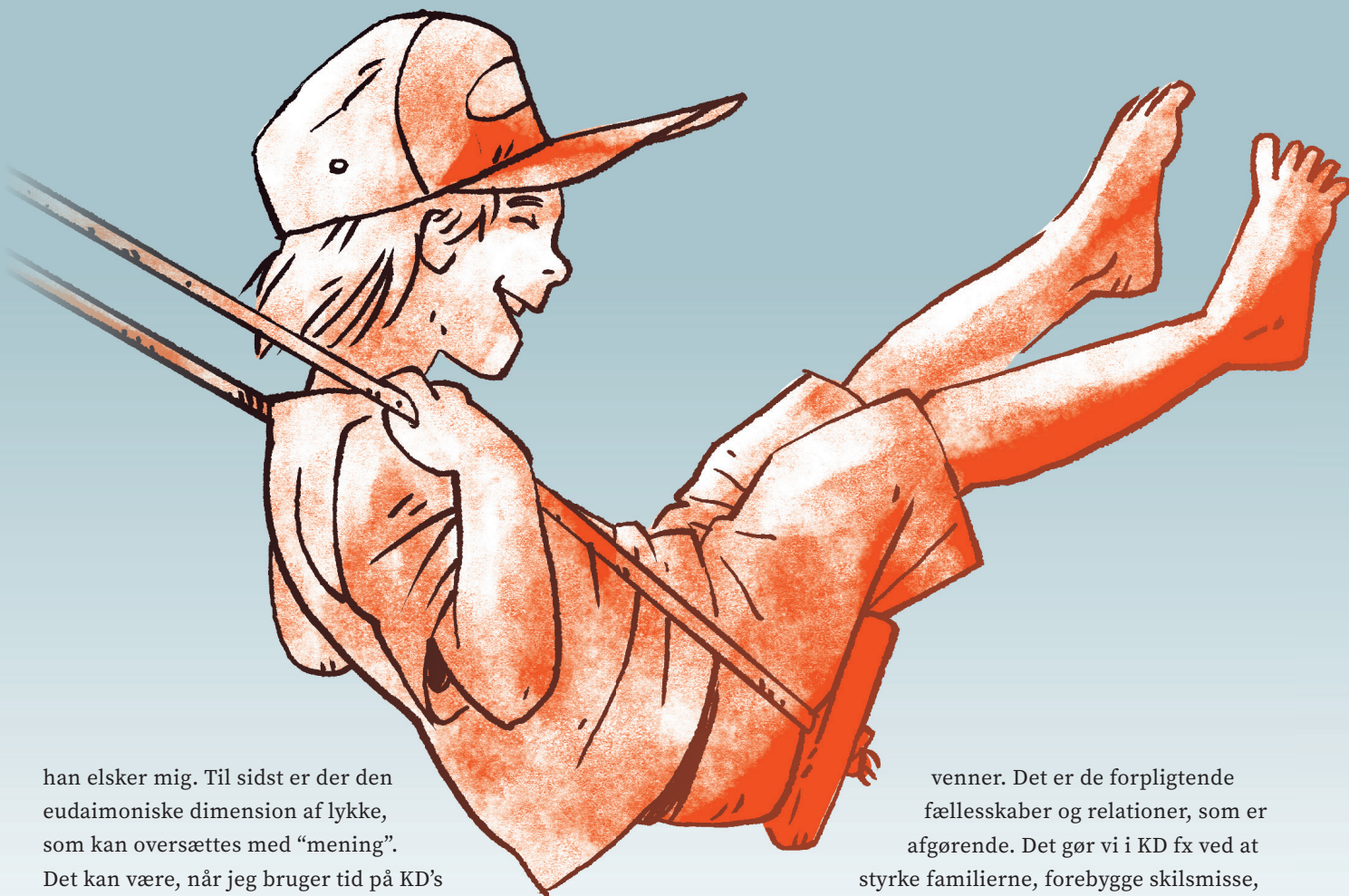
Når man måler lykke i en befolkning, er der særligt én måde at gøre det på. Folk får stillet et simpelt spørgsmål: "Forestil dig en stige med 11 trin fra 0 til 10. 0 repræsenterer det værste liv, du kan forestille dig. 10 repræsenterer det bedste liv, du kan forestille dig. Hvor placerer du dig på stigen?" Spørgsmålet kaldes Cantrils stige og er brugt verden over til at måle livstilfredshed - eller lykke. Danskerne svarer i gennemsnit ca. 7,5. Og det er meget pænt.

EN STØRRE MENING MED TILVÆRELSEN

Rapporterne som FN's rapport måler det, som forskningen kalder kognitiv lykke. Altså langtids-lykken eller livstilfredsheden. Det kan fx. være, når jeg er glad for min familie og trives på mit arbejde. Der findes derudover to andre overordnede former for lykke. Den ene er den affektive lykke - vores humør. Det kan være min lykkefølelse, når solen skinner, eller når min kæreste fortæller mig, at

I denne artikel ser Isabella Arendt nærmere på begrebet "Det gode liv". Foto: Mikael Arendt Laursen.

han elsker mig. Til sidst er der den eudaimoniske dimension af lykke, som kan oversættes med "mening". Det kan være, når jeg bruger tid på KD's arbejde i kampen for et bedre samfund. Sådan noget arbejde giver mig en stærk følelse af mening i livet. Det kan også være en tro på Gud eller andre større fornemmelser af mening. Til sammen udgør de tre dimensioner den akademiske forståelse af lykke. Og det er vigtigt at huske alle tre i vores eget liv - og i samfundet - hvis vi skal skabe gode liv for mennesker i Danmark.

SEKS FAKTORER FOR DET GODE LIV

Og hvad er det så, der skaber gode liv? Når vi ser på forskellene mellem livstilfredsheden i de forskellige lande, er det muligt at forklare omkring 3/4 af forskellene med bare seks faktorer. Det er også de faktorer, som Danmark normalt klarer sig godt på.

1) SOCIALE RELATIONER

Det vigtigste for vores lykke som mennesker er andre mennesker. I FN's undersøgelser handler det endda ikke om at have mange venner. Det er nok bare at have én person, som man kan betroe sig til og som man stoler på vil være der, også når livet er svært. En vigtig og afgørende relation til et andet menneske. For vi har brug for hinanden. Og politisk har vi brug for at styrke menneskers muligheder for at finde sammen. Enten som familie eller

venner. Det er de forpligtende fællesskaber og relationer, som er afgørende. Det gør vi i KD fx ved at styrke familierne, forebygge skilsmisse, styrke lokalsamfund og give alle mere tid i hverdagen. Noget af det mest ødelæggende for vores lykke er ensomhed. Og politisk har vi også et ansvar for at bekæmpe den stigende ensomhed i Danmark - særligt blandt unge og ældre.

2) SUNDHED

En af forskellene mellem de lykkelige mennesker og dem, som mistrives, er sundhed. For at leve et godt liv er det vigtigt, at vi har et godt helbred. Noget af det mest ødelæggende for vores livstilfredshed er, hvis vi bliver varigt syge eller kæmper med helbredet. Og det er jo naturligt nok. I Danmark er det i disse dage især den mentale sundhed, der er udfordret. I følge Politiken har hver 8. dansker ondt i livet og lider af fx. stress, depression eller angst. Alt for mange mennesker i Danmark kæmper med at overskue en helt almindelig hverdag. Det kan der være mange grunde til. Men én årsag er i mange tilfælde, at vi har alt for travlt som samfund. At de menneskelige værdier ikke prioriteres højt nok i hverdagen. En anden forklaring er også, at vi har været dårlige til at forebygge psykisk sygdom og at gribe ind i tide. Derfor er det vigtigt at skabe gode vilkår for sunde liv - især for børn og unge. Og vores forslag om at give gratis psykologhjælp til unge viser også gode resultater i

de lande, hvor de er indført. Fx. i England, hvor netop det forslag har haft stor effekt og fået mange unge ud af den psykiske lidelse i tide.

3) INDKOMST

Vi kommer ikke udenom, at de nordiske lande - herunder Danmark - er nogle af verdens rigeste lande. Vi har det generelt godt i Danmark, og mange danskere har penge nok til at betale deres regninger og købe de ting, de har brug for. Det er nødvendigt for gode liv, at økonomien i hverdagen løber rundt. At vi får mad på bordet og tøj på kroppen. At vi har råd til at deltage i fodboldklubben og give børnene julegaver. Alt sammen nødvendige dele af at føle sig som en del af samfundet og kunne give sig selv og sin familie et godt liv. Derfor er det ødelæggende for livstilfredsheden, når mennesker lever i fattigdom. Det kan enten være, fordi de er arbejdsløse, syge eller flygtninge. Det betyder ikke, at vi som samfund blindt skal forære alle mennesker en masse penge. Men det betyder, at vi har et ansvar for at bekæmpe fattigdom og ulighed - også i Danmark. Det vil skabe livstilfredshed og lykke for mange. KD kæmper fx imod både integrationsydelsen og kontanthjælpsloftet, som holder mange tusinder af familier nede i fattigdom. Med fattigdommen følger ofte andre problemer i form af større risiko for sygdomme, større risiko for kriminalitet og større risiko for at blive isoleret fra samfundet. Alt sammen noget, som kun vil gøre livstilfredsheden endnu mindre.

4) FRIHED

Her er der særligt tale om den personlige frihed. Friheden til selv at bestemme over vores liv. Det kan fx være frihed til at gifte sig, med den man vil - eller slet ikke at gifte sig. Friheden til at få de børn, man gerne vil. Friheden til at tænke, tro og tale. Det gælder selvfølgelig for alle, men særligt for minoriteter, som ofte føler sig uden frihed. Det kan være kvinder i muslimske miljøer, som ikke tør gå uden tørklæde. Det kan være kristne i flygtningelejre, som ikke tør fortælle om deres tro. Det kan også være unge, som ikke tør fortælle om deres politiske holdninger, deres tro eller seksualitet af frygt for at blive mobbet eller holdt ude. Frihed handler grundlæggende om, at vi har magt over vores eget liv og oplever, at vi selv kan bestemme, hvordan det skal se ud. Frihed er dog også frihed til at give noget af den magt væk. Der er altså ikke tale om frihed i form af manglende ansvar eller regler. Det ser man også på, at de nordiske lande med højt skattetryk ofte ligger i toppen. Frihed handler nemlig også om, at vi er frie for at bekymre os om vores syge og ældre. At vi har frihed til at tage en uddannelse - uanset vores pengepung. Og vi har frihed til at deltage i samfundet - uanset vores hudfarve, tro, holdninger, familie eller seksuelle overbevisning. KD

går til valg til en kamp for denne frihed. Frihed til at mene noget andet end de fleste. Frihed til at være sig selv og kunne stå ved sig selv og sine holdninger og sin tro - uden at det får negative konsekvenser i samfundet.

5) LAV KORRUPTION OG TILLID TIL SAMFUNDETS INSTITUTIONER

En forskel mellem de lykkeligste lande og de lande, som mistrives er, at man i lykkelige lande stoler på regeringen, politiet og hæren. I Danmark betaler langt de fleste deres skat med glæde. Fordi vi stoler på, at pengene bruges godt og rigtigt. Der er forholdsvis lav korruption og stor genomsigtighed i regeringen og folketinget. Dog er det noget, som er under pres. Vi ser i mange vestlige lande - også Danmark - at politikerleden stiger, og tilliden til samfundet og hinanden falder. Det har vi hver især et ansvar for. Som parti må vi vise, at politikere er til at stole på. Vi må gøre os fortjent til hinandens tillid. Og så skal vi af med grøfterne. Væk med fordomme om "de andre". Væk med "dem og os". Vi skal lære hinanden at kende som et folk - de rige og fattige, de brune og hvide, de ufaglærte og akademikerne, dem i byerne og dem på landet, kvinder og mænd, unge og gamle. Ved at lære hinanden at kende, får vi også mere tillid til hinanden. Så forsvinder grøfterne og fordommene. Og kun ved at have tillid til hinanden og fortjene hinandens tillid, kan vi skabe den sammenhængskraft, som vi har brug for som samfund. Og som altså er en vigtig del af gode liv.

6) ALTRUISME

At vi gør noget for andre og giver til andre. Enten af vores tid, vores venlighed, vores penge eller vores nærvær. Der er mange måder at vores noget for hinanden på. Og det hænger naturligvis sammen med de andre faktorer. Men vi ser at lande, som giver til andre, generelt er lykkeligere end lande, som ikke gør.

Pointen med alle disse faktorer og dimensioner er kort sagt at sige: "Det gode liv er mere end bare en fin idé eller en sød tanke." Det gode liv kan lade sig gøre. Det kan forklares og forskes i. Og det bliver der! Alle faktorerne hænger naturligvis sammen og påvirker hinanden. Og lykken er subjektiv. Alligevel ser vi dette mønster og de seks faktorer, når vi ser på, hvad de lykkelige mennesker har til fælles - altså de mennesker som selv siger, de er lykkelige. Det er det, som ligger til grund for det gode liv. Det er det, vi vil skabe i Danmark, når KD sidder i folketinget. Og det er det, som i hvert fald får mig op om morgenen - både som kristenDemokrat og som analytiker på Institut for Lykkeforskning. ●

Læs om forskningen her: happinessresearchinstitute.com

Ghettoudspil: Dobbeltforebyggelse frem for dobbeltstraf

JON
KIELLBORG

Redaktør og journalist,
Re-Mind

Regeringens nye ghettoudspil er det mest vidtgående i mands minde. Ikke mindst i forhold til at indskrænke borgernes frihedsrettigheder og udfordre den borgerlige anstændighed. Vi tager et nærmere kig på det helt altoverskyggende store valgtema.

Det er langt fra den første. Og det er sikkert heller ikke den sidste. Men det er den mest vidtgående og gennemgribende en regering har lanceret. Med andre ord: Den nye ghettoplan som efter regeringens ambitioner skal fjerne alle ghettoer inden 2030. 'Et Danmark uden parallelsamfund' hedder det kort og godt. I alt er der 22 initiativer, som for alvor vil rive murstenene op i de udsatte boligområder, holde stram snor om hvem der bor i ghettoerne og højere straffe i bestemte boligzoner. Alt i alt et udspil som sætter hårdt mod hårdt, sætter vores liberale og borgerlige frihedsrettigheder på prøve og går til grænsen – og flere steder over – i forhold til vores retsprincip om, at alle er lige for loven.

DET SURE MED DET SØDE

Men skal vi tage de positive briller på først, så er der i den grad brug for en intensiv indsats for at løfte og forbedre integrationen i visse miljøer og boligområder rundt om i landet. Der er brug for nye initiativer, så vores samfund ikke udvikler sig til at være forskellige samfund, som lever hver for sig, lukker om sig selv og ikke deltager eller er en aktiv del af fællesskabet. Det er en vigtig erkendelse hos VLAK-regeringen. At de ikke kun taler og taler i årevis om udfordringer i sociale boligområder – uden at gøre noget

ved det. For det er det, som vi har oplevet i årevis. Det var ikke politikerne, som lavede reelle ændringer i social-udfordrede områder rundt om i landet. Det var frivillige kræfter, civilsamfundet, fonde, boligforeninger, Landsbyggefonden og RealDania. Hver eneste dag – året rundt – gør de en forskel. Skaber mere tillid, tryghed og nedbryder hegnspele og fordomme mellem forskellige befolkningsgrupper. Nu tager regeringen det første dybe spadestik for at komme ghettoriseringen til livs. Desværre er det langt hen ad vejen symbolpolitik og symptombehandling. For den ambitiøse plan henvender sig kun til otte procent af nydanskerne, som man gerne vil integrere i samfundet.

DOBBELTFOREBYGGELSE FREM FOR DOBBELTSTRAF

Der er to ting, som springer i øjnene på ghettoudspillet, og som kan undre, når embedsmænd og otte ministre har brugt dage, timer og uger på en så omfattende plan for bedre udsatte boligområder:

1) UDDANNELSE OG JOBSKABELSE

Et af de mest centrale, men også banale instrumenter til at skabe bedre integration, er at give nydanskere – og alle andre danskere – en uddannelse og øge jobchancerne på arbejdsmarkedet, så de får en fod indenfor. Her står det her udspil umådeligt svagt. Jo, der er et enkelt punkt, hvor kommunerne fremover vil belønnes for at skabe integration. Et resultattilskud kommunerne tildeles, som får nydanskere i beskæftigelse eller i gang med en uddannelse. Der er afsat 1. mia. kroner i planen til dette punkt over 12 år. Det er ikke ambitiøst nok. Slet ikke når man kigger længere ned i udspillet, at "Resultattilskuddene finansieres indenfor rammerne af den aftalte kommunale økonomi", som der står. Vil man skabe langt bedre social mobilisering i områderne – skal man i stedet satse på de i forvejen gode indsatser – som får unge, ældre, kvinder og mænd i alle aldre i beskæftigelse, i uddannelse og ind i fællesskaber,

Boligområdet Mjølnerparken på Nørrebro i København. Foto: Wikipedia, Leif Jørgensen.

som skaber grobund for et sammenhængende samfund og byudvikling i boligområder. Som direktør i Foreningen Nydanser, Torben Møller-Hansen skrev for nyligt i avisen Kommunen:

”Hvis en kommune prioriterer det, er det faktisk allerede med den nuværende lovgivning muligt at mobilisere samtlige raske beboere i et ’parallelsamfund’ eller et ’udsat boligområde’ ”.

Det er faktisk ikke så svært: Gør brug af de beskæftigelsesrettede værktøjer, som vi ved virker – og har gjort det i årevis. Derudover. Tag ved lære af de kommuner, der iverksætter i sociale boligområder – som gør en forskel. Skab bedre uddannelses- og beskæftigelsesperspektiver for nydanskere. Det er desværre alt for fraværende i det nuværende ghettoudspil. En skam da det netop er der, vi skal sætte ind.

2) FOREBYGGELSE OG FOREBYGGELSE

På en række politikområder – som sundhedsområdet, inden for uddannelsespolitik og socialpolitikken og ikke mindst beskæftigelsespolitikken ved vi, at en tidlig indsats og forebyggelse er afgørende forandringsnøgler, for at ændre menneskers livsvilkår, skabe gode ringe i vandet og ændre livsmønstre og adfærd for fremtiden. Men forebyggelsesindsatser glimrer ved sit fravær i VLAK-regeringens ghettoplan. Jo, der er få elementer, som berører forebyggelse; blandt andet bedre fordeling i daginstitutionerne,

bedre danskkundskaber inden skolestart og ikke mindst tidlig opsporing af udsatte børn. Som der står i udspillet:

”En tidlig, forebyggende indsats for at identificere familierne er vigtig. Dernæst er en resolut indgriben vigtig, når der opnås kendskab til vold og æresrelaterede konflikter i familier”.

Det lyder jo ganske fornuftigt. Men når man så læser det konkrete initiativ, som er en opsporing af udsatte børn gennem dataindsamling, så er det igen ufatteligt uambitiøst, hvis man virkelig vil skabe langt bedre kultur, integration og nye adfærdsmønstre i udsatte boligområder i fremtiden. For vil man skabe bedre integration – ikke bare i udsatte boligområder – men i alle områder – skal man styrke relationer og forpligtende fællesskaber mellem mennesker. Tag udgangspunkt i nydanskernes kompetencer og muligheder – frem for alt det, som vi fokuserer på, at de ikke vil, ikke kan, ikke må. Frem for at bruge 90 procent af indsatsen på straf, overvågning og sanktioner – så skal vi rettere skabe inkluderende indsatser – hvor nydanskere bliver inddraget i at skabe en bedre fremtid for dem selv og deres børn. Det gør vi ikke ved at stigmatisere bestemte boligområder og deres beboere. Alle sociologiske og antropologiske studier har i årtier vist, at mennesker ikke får det bedre ved at tale dem ned – frem for at tale dem op. Så i stedet for at dobbeltstraffe bør vi dobbeltforebygge. Frem for at tale folk ned og rive ghettoer ned – bør vi i stedet bygge dem op og tale etniske minoriteter op. ●

Et Danmark med parallelsamfund, statsstyring og straf i 2030

STIG
GRENØV

KristenDemokraternes
landsformand

Parallelsamfund og ghettoer bør ikke findes i Danmark. Og regeringen har en plan! De skal bruge 60% hårde straffe, 30% centralistiske tiltag 8% stigmatisering samt 2% økonomisk gulerod.

Lad ligge, at kriminaliteten reelt er faldende i udsatte boligområder og at de nuværende sociale tiltag har stor succes. Det er faktisk et problem, når børn ikke lærer et ordentligt dansk og er bagud på point, når de starter i skole.

Derfor mener KristenDemokraterne, at skattekronerne bør bruges på sproglegestuer målrettet det lille barn med manglende dansk kundskaber. Lad sundhedsplejersker stå for henvisningen. De fleste forældre vil børnene det godt, og samarbejde giver bedre resultater end tvang. Og mens den lille leger sproget ind, kan mor få en undervisning, der passer hende. Kun efter en individuel vurdering skal kommunen kunne vælge at trække en familie i overførselsindkomst, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.

Regeringens filosofi står i skarp kontrast hertil. Alle danske familier skal have fjernet børnechecken, hvis et barn undlader at komme i skole. Gad vide om Lars Løkke nogen sinde har siddet over for en deprimeret elev med

ensomhedsfølelse. Har han set forældrenes desperation? Og tror regeringen, at barnet bliver helbredt, bare man straffer forældrene på pengepungen?

Der indføres stopprøver for 0. classes børn, på trods af at hjerneforskere og udviklingspsykologer slår fast, at forældre godt kan slappe af med at lære deres børn om alfabetet inden første skoledag. Det kunne politikerne lære af.

Men de kender kun til tvang. Forældre skal sende deres 1. årige børn i institution. Læserne kan her slappe helt af, hvis de da ikke bor i en såkaldt ghetto med overvægt af udlændinge på integrationsydelse, uddannelseshjælp, kon-tanthjælp, førtidspension, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge. Det er nemlig kun deres babyers behov for nærhed, tryghed og ro man vil forhindre. Indvandrere har bare at efterleve danske værdier, så som at parkere ungerne i institution i flertallet af døgnets timer, mens man selv tjener staten som en god arbejdsbi.

Helt sort er det, at Børneminister Mai Mercado end ikke sikrer de mindste pædagoger nok, til at Muhammed ikke skal lære dansk af sine jævnaldrende. Og manglen på uddannet personale synes heller ikke at genere hende og regeringen.

Institutionen må i øvrigt ikke have over 30% børn fra ghettoen. Spørgsmålet er, om staten så skal indsætte gratis busdrift til de tiloversblevne, tvangsindsikrevne børn. Eller om de skal fragtes til børnehaver i Gentofte og Rungsted på de fattiges egen regning. Hvordan regeringen vil sikre, at børnehaven i Vollsmose får 70% etnisk hvide danske børn, er dog mere interessant. Men måske regeringen også der har en plan? De kan jo tvinge deres egne vælgere til at levere børn til det projekt. ●

ALLE TILLIDSFOLK OG MEDLEMMER
I MIDTJYLLAND INDBYDES HERMED TIL

Valgfest og Årsmøde

mandag den 14. maj 2018 kl. 19.00 - 21.30
på Regionsrådhuset, Skottenborg 26, 8800 Viborg

AFTENENS PROGRAM:

Vi mødes i regionsrådssalen.

Efter velkomst er der rundvisning ved
regionsrådsmedlem **Marianne Karlsmose**.

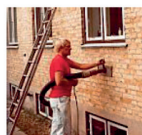
Herefter fortæller Marianne om
valget, konstitueringen, samarbejdet og resultater
i regionsrådsarbejdet. Herunder kan der ved buffeten
hentes lidt til ganen.

Efter kaffen har vi et kort **årsmøde**
i henhold til vedtægterne - indeholdende bl.a.
formandsberetning og regnskabsfremlæggelse.

*Kom og vær med til at fejre valget
sammen med Marianne Karlsmose,
hvor regionsbestyrelsen er vært!*

Med venlig hilsen på vegne af regionsbestyrelsen
Jens Ove Kjeldsen

Det er aldrig for sent at hulumursisolere

Efterisolering på en
nem, billig og effektiv
måde. Alt arbejde
foregår udvendigt,
så du kan hygge dig

indendøre, mens arbejdet står på.

Få et tilbud - gratis og uforbindende.

Vi giver skriftlig garanti for korrekt
udført arbejde

- Lavere energiforbrug - lavere
varmeregning.
- Sundere bolig og bedre indeklima.
- Forøgelse af husets salgsværdi.
- Renere miljø, mindre CO2 udslip.

Børge Nørgaard Aps
Bækgade 14, Blans
6400 Sønderborg
Tlf 74461529/40201529
www.bnisolering.dk
mail@bnisolering.dk

Autoriseret
ROCKWOOL®
indblæsningsfirma

Tømrer og Snedker- forretning

Rejsefællesskab på kristent grundlag

Uforglemmelige oplevelser 2018

felix rejser

Bestil katalog
på 75 92 20 22

**felix
rejser.dk**

Annonce

Værdiforeningen

– en ny mulighed for gavebidrag til kristen indflydelse

JEG HAR ET GODT TILBUD TIL DIG!

De kristne værdier er længe blevet trådt under fode i den offentlige debat. Det synes jeg, der skal gøres noget ved. Så sammen med en række initiativtagere har vi oprettet **Værdiforeningen**.

Foreningens formål er at fremme, at kristne værdier kommer til udtryk i det offentlige og politiske rum samt at støtte initiativer, der understøtter sådanne aktiviteter og initiativer. Alle, der vil arbejde for foreningens formål, kan blive medlem.

Der er brug for mere oplysning, så kristne værdier kan komme i højsædet igen. Alt for ofte sker det, at der gennemføres love, som ikke har dette udgangspunkt. Vi har brug for at kunne annoncere for at give tilskud til de, der arbejder for det. Vi har brug for, at de kristne

værdier ligger som et stærkt fundament under de politiske beslutninger, der tages. Vi har brug for værdier, der sætter mennesket i centrum – for der står altid et menneske, der hvor offentlige beslutninger rammer.

BESØG WWW.VÆRDIFORENINGEN.DK

Her kan du indbetale din støtte direkte eller oprette en betalingsaftale, så beløbet bliver trukket automatisk på din konto med de intervaller, som du ønsker (skriv kun beløb i hele kroner). Bidrag til **Værdiforeningen** fratrækkes i din skat, hvis du oplyser cpr-nummer.

Mange hilsner Børge Nørgaard,
formand

BIDRAG TIL KRISTENDEMOKRATERNE KAN INDBETALES PÅ KONTO 5470-2037886

Afrives inden betaling

INDBETALINGSKORT

Kan betales i pengeinstitut og på posthuse

Kreditortnummer og beløbsmodtager

89047501

Kristendemokraterne
Vermlandsgade 51, 2. sal
2300 København S

Underskrift ved overførsel fra konto

Betalingsdato

Dag Måned År

FIK 752 (11-00) 489-1477

KA 71

Checks og lignende accepteres under forbehold af at pengeinstituttet modtager betalingen. Ved kontant betaling i pengeinstitut med terminal er det udelukkende pengeinstituttets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

KVITTERING

Kreditortnummer og beløbsmodtager

89047501

Kristendemokraterne
Vermlandsgade 51, 2. sal
2300 København S

Kvittering

Kroner

Øre

Reg.nr.

Kontonr.

Indbetaler

Meddelelse til modtager

Kroner

Øre

+73<

+89047501

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt